

Р Е Ш Е Н И Е

№ 206

гр. Перник, 28.12.2011г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на девети декември през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № 373 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

Производството пред Административен съд Перник е образувано по жалба на С.В.К.,*** срещу мълчалив отказ на Кмета на община Радомир по молба вх. № АБ 9400928 от 19.07.2011г., с която е поискано учредяване право на преминаване през дворно място, съставляващо урегулиран парцел XVIII-109 по плана на с. Старо село, общ. Радомир. При обжалването е поискано да бъде отменен мълчаливия отказ и да се постанови решение, с което да се учреди исканото преминаване.

Ответникът по жалбата - кмета на Община Радомир, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд Перник, като взе в предвид събраните по делото доказателства, както по отделно, така и в тяхната съвкупност намира за безспорно установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законно установения срок от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Видно от приложен по делото нотариален акт, жалбоподателят е собственик на недвижим имот представляващ урегулиран парцел XVII-109, в кв. 14 по плана на с. Старо село. За да осигури достъп до имота си е отправил до административния орган молба вх. № АБ 9400928 от 19.07.2011г.. Според съдържанието на молбата същият прави искане за учредяване право на преминаване през дворно място, съставляващо урегулиран парцел XVIII-109, в кв. 14 по плана на с. Старо село, общ. Радомир. По молбата няма произнасяне.

За изясняване делото от фактическа страна бе допусната и изслушана съдебно техническа експертиза, която се цени като обективна и безпристрастно дадена. От същата се установява, че регулационният план на селото е от 1969г.. С последващо изменение влязло в сила и оформено в заповед № 3 от 02.04.1986г. на ОбНС Перник е прокарана улица тупик за обслужване на имота на жалбоподателя. Към дата на

изготвяне на заключението и при извършения оглед на място експерта е установил, че дерето е изместено на север и на практика, чрез този тупик не се осъществява достъп до имота на жалбоподателя. Според експерта единствения възможен достъп до имота се заключава между буквите АБВГ посочени на скицата неразделна част от експертизата. Същия достъп е съобразен с отстоянията от изградените сгради в съседния имот и е с разстояние 3-3.5м. за да може имота да се обслужва с автомобил. Експерта посочва, че достъп до този имот от север е възможен, но улицата не е реализирана, не е трасирана, дерето е с наклон и по този път трудно би се обслужвал имота.

По делото бе изслушан и свидетеля Симов, но неговите показания не внасят яснота по предмета на делото, доколкото същият не свидетелства, че не е налице съгласие между двамата собственици на имоти да се сключи писмен договор за право на преминаване.

Мълчалив отказ по смисъла на чл. 58 от АПК е налице при сезиране на административния орган, за който съществува пряко законово правомощие, респективно задължение за провеждане на административно производство и произнасяне. Съгласно нормата на чл. 192, ал. 2 от ЗУТ, право на преминаване през чужд поземлен имот се учредява принудително със заповед на кмета на общината при наличието на две кумулативно дадени предпоставки, а именно: да не е постигнато съгласие между собствениците на имотите и друго техническо решение да е явно икономически нецелесъобразно. При изпълнение на тези две предпоставки за кмета възниква задължение за произнасяне.

Правото на преминаване по реда на чл. 192 от ЗУТ представлява преминаване през чужд имот като вид сервитут, за да се стигне до своя имот, до който няма достъп. Учредяването става с договор или със заповед на кмета на общината. В конкретния случай, от данните по делото, се установява, че жалбоподателят е собственик на имот представляващ урегулиран парцел XVII-109, в кв. 14 по плана на с. Старо село, до който твърди, че няма достъп и иска право на преминаване през урегулиран парцел XVIII-109, в кв. 14. От представено по делото удостоверение издадено от Кмета на община Радомир и от представения разписан лист се установява, че в разписния лист за с. Старо село липсва запис за собствеността по отношение на имот XVIII-109, в кв. 14 по плана на селото. От своя страна жалбоподателят твърди, че не може да постигне съгласие със собственика на другия имот, а успоредно с това се снабдява с удостоверение до Агенцията по вписванията, от което да е видно кой е собственика на имот XVIII-109. По делото жалбоподателя не ангажира доказателства, от които да е видно кой е собственика на имот XVIII-109, чия собственост е този имот и не установи със годни доказателства и доказателствени средства да са водени разговори за сключване на предвидения договор по ал. 1 на чл. 192 от ЗУТ със собственика на имота, вследствие на което да е налице отказ за сключване на договор за преминаване през чужд имот, като предпоставка за издаване на исканата заповед. С оглед доказателствената тежест на чл. 170, ал. 2 от АПК и дадените изрични указания в тази връзка съдът намира, че жалбоподателя не успя да установи и докаже, че са налице условията за издаване на позитивен за него акт.

Поради тази причина настоящия състав приема, че не са налице предпоставките на чл. 192, ал. 2 от ЗУТ и за кмета на общината не е възникнало задължението да образува и проведе административно производство. С оглед на това, мълчаливият отказ на кмета на община Радомир да издаде заповед по реда на чл. 192, ал. 2 от ЗУТ е законосъобразен, тъй не са налице основанията - отказ за сключване на договор за преминаване през чужд имот по ал. 1, като предпоставка за издаване на заповед по чл. 192, ал. 2 от ЗУТ. Доколкото по делото пълномощника в първото по делото съдебно заседание проведено на 28.10.2011г. уточни, че в същност с искането се иска

автомобилен достъп до имота, то съдът намира, че с такова искане административния орган не е сезиран и не е дължал произнасяне. Правната регламентация на това искане е в чл. 190 от ЗУТ и няма данни такова искане да е отправено до кмета на общината.

На следващо място за прецизност следва да бъде отбелязано, че видно от представената и приета административна преписка прави впечатление, че жалбоподателят многократно е сезирал кмета на общината с едно и също искане. Идентичността на настоящето искане се установява от приложените по делото молби-заявления от 16.09.2009г., от 22.02.2010г., от 03.05.2010г., по които липсват доказателства за произнасяне и поради тази причина по всяка от тях е формиран и влязъл в сила мълчалив отказ. Процесното искане вх. № АБ-94-00-19.07.2011г. е с напълно идентично съдържание относно фактически основания и петитум с посочените по-горе искания, поради което и на това основание за административния орган не съществува задължение да разгледа и да се произнесе по повторното искане при липса на нови обстоятелства, а от поредното подаване на молба със същото искане молителят не може да черпи процесуални права. При това положение жалбата е и процесуално недопустима, поради наличие на влязъл в сила административен акт /приравнения на него мълчалив отказ по описаните по-горе молби/ за същото искане и въз основа на същите обстоятелства, но при липса на активност на ответника по делото в тази връзка съдът не прекратява производството като процесуално недопустимо.

При този изход на спора и с оглед направеното искане за присъждане на разноски, в тежест на жалбоподателя следва да бъде присъдено юрисконсулско възнаграждение в размер на 150лева, на основание чл. 144 от АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на С.В.К.,*** срещу мълчалив отказ на Кмета на община Радомир по молба вх. № АБ 9400928 от 19.07.2011г..

Осъжда С.В.К., с ЕГН *****,*** да заплати 150лева на Община Радомир направени по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: